

АНДРЭЙ ЗАХАРАНКА

Хоку

ЦЭРКАЎКА НА МОГІЛКАХ

*Бітага звона
Важкі, іржавы язык
Вецер гайдае.*

*Пяе салоўка
Над могілкамі ўсьцяж.
Чаму так гучна?*

*Вецер у лесе.
Нібыта шоргае дождж.
Вочы заплюшчу.*

*Ў сэрцы збалелым
Колішняй радасьці сьлед
Ці адшукаю?*

*Цэрква старая.
Могілки. За крыжамі —
Вёскі ускраек.*

*Дзедава хата.
Стрэла мяне пустая
Лава ля плоту.*

*Дужае вецер.
Зьела палову неба
Шэрая хмара.*

Андрэй Захаранка нарадзіўся 8 лютага 1974 году ў Новасібірску. У 1996 годзе скончыў геаграфічны факультэт БДУ, а ў 1999-м — аспірантуру пры ім. У 2000 годзе апублікаваў у «ARCHE апавяданьне «Кроніка аднае аблогі».

ЛІТАРАТУРА

ЛЕТНЯЯ НОЧ

*Даўнейшы хутар.
Ля сажалкі на ўзьлеску
Адзін падмурак.*

РАЗГЛЯДАЮЧЫ СТАРЫЯ ФАТАГРАФІІ

*Сэрца заняла.
Твар яе любы йзноў
Раптам убачыў.*

ПАСЬЛЯ ДАЖДЖУ

*Торгае вецер
Важкае лісьце дарма.
Дрэвы замёрлі.*

ГРАФСКАЯ ПУШЧА НАД НЁМАНАМ

*Гронкі парэчак.
Вільгацьцю дыхае дол.
Цьмяныя шаты.*

МРОЯ

*Ліпеньскі вечар.
Сёньня прыдумаю я
Ейныя вусны.*

ЛЕТНІ ТУМАН

*Абярнула ноч
На вільготны дол
Малака гладыш.*

ЛІПЕНЬСКАЯ НОЧ

*Ясная поўня.
Ценю уласнаму я
Хоку чытаю.*

СТАРАЯ БЯРОЗА ЛЯ ТОКУ

*Шэпча лістота.
Туліцца поўня ў яе
Сьветлыя шаты.*

*Сьцісну ў далоні
Горкі тутэйшы палын.
Сьлёзы расстанья.*

*Конік сакоча.
У срэбнай паўцемры адзін.
Месяц узьняўся.*

Бараўцы—Менск, 1999—2003